1960
ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2

ଭୋପାଳ ଚିନି ଶିଳ୍ପସମୂହ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଭୋପାଳ

(ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ - କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ- ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନର ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ।

ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ତାଙ୍କର ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଚିନି ଉତ୍ପାଦନର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ, ଯିଏକି ଜଣେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କର ଅପିଲୀୟ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରିବା, ଫଳତଃ, ଏକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନର ଏକ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିନାଶକାରୀ ଥିଲା ଯେହେତୁ ଏହି ଦେଶରେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପଦାନୁକ୍ରମ ଉପରେ ଆଧାରିତ; ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଫଳାଫଳ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 407/1956 ।

1955 ର ବିବିଧ ଦେୱାନୀ ସଂଖ୍ୟା 24 ମାମଲାରେ ଭୋପାଳର ପୂର୍ବତନ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 14 ଫେବୃଆରୀ, 1956 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ସନତ୍ ପି. ମେହେଟ୍ଟା* ଏବଂ *ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲେ* ।

1960
ଭୋପାଳ ଚିନି ଶିଳ୍ପସମୂହ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଭୋପାଳ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. କେ. ଦାସ

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ *କେ. ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଶାସ୍ତ୍ରୀ* ଏବଂ *ଡି. ଗୁପ୍ତା* ।

1960. ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2. ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. କେ. ଦାସ - ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଏକ ଆବେଦନ ଅଟେ । ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଭୋପାଳର ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ଯିଏ କି ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଟନ୍ତି, କରାଯାଇଥିବା କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୋପାଳ ଚିନି ଶିଳ୍ପସମୂହ ଲିମିଟେଡ୍, ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ବମ୍ବେର ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରିଥିବା ଆବେଦନ ଦ୍ଵାରା ସେହି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ(ଉତ୍ତରଦାତା)ଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ପରମାଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ସ୍ଵରୂପର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରି ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି କରିଥିବା ଆବେଦନକୁ ଭୋପାଳର ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ଖାରଜ କରିବାଟା ଠିକ ଥିଲା କି ନାହିଁ ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟାବଳୀ । ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାଟି ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଚିନି ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସାୟ କରେ । ଏହାର କାରଖାନା ସେହୋର ଠାରେ ରହିଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଭୋପାଳ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଖୁ କିଣିଲା ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ କ୍ଷେତରେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆଖୁ ଚାଷ କଲା, ଏହି ଆଖୁ ଚିନି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । 1950 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଆକଳନ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଏହାର କାରଖାନାଠାରୁ ପ୍ରାୟ 8 ରୁ 22 ମାଇଲ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ 14 ଟି ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ 7,72,217 ମାଣ ଆଖୁ କିଣିଥିଲା । ଅର୍ଥପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 1-4-6 ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଯାହା ତତ୍କାଳୀନ ଭୋପାଳ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନାକୁ ଆଖୁ ପରିବହନ କରିବାର ହାରାହାରି ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 0.4-9 ଟଙ୍କା ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା 6,78,490 ମାଣ

ନିଜସ୍ୱ ଆଖୁ ଚାଷ କରି ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଆଖୁ ସହିତ ଚିନି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନିଜ କାରଖାନାକୁ ଆଣିଥିଲା । ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ (ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ 0.4-9 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି) ମାଣ ପିଛା 1-13-0 ଟଙ୍କା ଦାବି କରିଥିଲା, ଏହିପରି ଭାବେ 6,78,490 ମାଣ ପାଇଁ ମୋଟ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 12,29,763 ଟଙ୍କା ହେଉଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଉପରୋକ୍ତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟରୁ କୃଷି ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯଥା, ଅମଳ, ବୋଝ ଲଦିବା ଇତ୍ୟାଦି ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ 9,77,772 ଟଙ୍କା ବିଯୁକ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଆକଳନ ବର୍ଷ 1951-52 ପାଇଁ ଏହାର ମୋଟ ଆୟର ଗଣନାରୁ କୃଷି ଆୟ ଭାବରେ 2,51,991 ଟଙ୍କାର ବଳକା ଦାବି କରିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା କୃଷି ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ 9,77,772 ଟଙ୍କାର ସଂଖ୍ୟାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାର ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ 6,78,490 ମାଣ ଆଖୁଗୁଡ଼ିକର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 1-6-0 ଟଙ୍କା ହାରରେ ସମୁଦାୟ 9,33,000 ଟଙ୍କା ଭାବେ ଗଣନା କରିଥିଲେ; ଏହିପରି, ଏହି ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ 44,772 ଟଙ୍କାର କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଆକଳନ ଆଦେଶରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ସେହି ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ କୃଷି ଆୟର କୌଣସି ବିଯୋଗ ପରିମାଣ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଜୁବ୍ବଲପୁରର ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ କମିଶନରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, ଯିଏକି ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାର ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁଗୁଡ଼ିକର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ, ମାଣ ପିଛା 1-7-9 ଟଙ୍କା ହାରରେ, 10,07,132 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ କୃଷି ଆୟ 29,360 ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ କମିଶନର ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାର ମୋଟ ଆୟରୁ ବିଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ କମିଶନରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ବମ୍ବେର ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ ଏହାର କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁଗୁଡ଼ିକର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 1-13-0 ଟଙ୍କା ହେବା ଉଚିତ, 1-7-9 ଟଙ୍କା ନୁହେଁ । କୃଷି ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାର ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ 6,78,490

ମାଣ ଆଖୁଗୁଡ଼ିକର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଆୟକର ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 23 ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ବିଷୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଲେ:

"ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଭାବିବାକୁ ପ୍ରବଣ ହେଉଛୁ ଯେ ନିୟମ 23 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ "ବଜାର" ର ଅର୍ଥ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ, ବରଂ କାରଖାନା ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ଟିକସଦାତା ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଚିନି ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ । ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥିତି ଥିବାରୁ, ଆମ୍ଭକୁ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନାକୁ ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆମ୍ଭକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ମାଣ ପିଛା 0-4-9 ଟଙ୍କା ହେଉଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହୁଁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଟିକସଦାତା ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁର ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 1-4-6 ଟଙ୍କା ସହ ଏଥିରେ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଣ ପିଛା ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ଯୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ" ।

ଏହା ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦେଲେ:

"ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ କାରଖାନାକୁ ମାଣ ପିଛା ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ମାଣ ପିଛା ହାର 1-4-6 ଟଙ୍କା ଯୋଗ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଟିକସଦାତା ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଜ କ୍ଷେତରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା 1-7-9 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ, ତେବେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 1-7-9 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହେବ, ତେବେ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ" ।

ଏହା ପରେ ଆୟକର କମିଶନର, ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 66 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏକ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି, ଯେହେତୁ, ବିଭାଗର ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଆଖୁର ମୂଲ୍ୟ ମାଣ ପିଛା ହାର 1-4-6 ଟଙ୍କା ସହ ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ଯୋଗ କରିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପକ୍ଷେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା । ତେବେ ଏହି ଆବେଦନକୁ 1954 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 4 ତାରିଖରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

1960
ଭୋପାଳ ଚିନି ଶିଳ୍ପସମୂହ ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଭୋପାଳ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. କେ. ଦାସ

ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କିଛି ନିଷ୍ଫଳ ଚିଠିପତ୍ର ବିନିମୟ ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା 1955 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 24 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ସେହି ତାରିଖର ତାଙ୍କର ସେହି ଚିଠିରେ କହିଥିଲେ:

"ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଚାଷଜମିରୁ କାରଖାନାକୁ ଆଖୁ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଲାଗି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଆପଣଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉଛି, ଯାହାକୁ କେବଳ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ । ଯେପରି ଆପଣଙ୍କ ହିସାବ ବହିଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି, ଆପଣ ମୋଟ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ କେବଳ 59,116 ଟଙ୍କାକୁ ଆପଣଙ୍କ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ଖାତାରେ ଲେଖିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ତେଣୁ, ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, କୃଷିଜାତ ଆଖୁର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ହିଁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ । ମାଣ ପିଛା 1/4/6 ଟଙ୍କା ହାରରେ 6,78,490 ମାଣ ଆଖୁର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ଯୋଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ 9,28,431 ଟଙ୍କା ହେବ । ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ କମିଶନରଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃଷିଜାତ ଆଖୁର ମୂଲ୍ୟ 10,07,132 ଟଙ୍କା ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି 78,701 ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ଭତ୍ତା ଆପଣଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଯେହେତୁ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା 1-7-9 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶର ଫଳାଫଳ, ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ" ।

ଏଠାରେ ଏହା ଟିପ୍ପଣୀୟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ *କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନାକୁ* ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବାବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା *କ୍ଷେତରୁ*

କାରଖାନାକୁ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଯଥେଷ୍ଟ, ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଭୁଲ୍ ପଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏପରି ଏକ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଥିଲା ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଭୋପାଳର ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା, ଯିଏକି ସେବେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ; ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବୈଧ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜାଣିବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶର ସଠିକତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଆୟକର ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 23 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ 'ବଜାରଗୁଡ଼ିକ' ଭାବରେ ବିବେଚନା ନକରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ୍ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଫଳସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇନାହିଁ; ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ କରିଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ଏହା ବିଚାର କରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯେ 1955 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 24 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଚିଠିରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆକଳନ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କର ଅପିଲୀୟ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ମନା କରିବା ଫଳତଃ ନ୍ୟାୟର ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଅଟେ, ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏହା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନର ଏକ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିନାଶକାରୀ ଅଟେ ଯେହେତୁ ଏହି ଦେଶରେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପଦାନୁକ୍ରମ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଯଦି ଏକ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କର ଅପିଲୀୟ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ଏହାର ପରିଣାମ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର, ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିନ୍ଦା କରିବା ସହିତ, ତଥାପି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ମନା କରିବାରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥିଲା ।

ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 22 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରି ନଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ, ଆୟକର କମିଶନର ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ବସି ନଥିଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଭୁଲ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେହି ଆଦେଶ ଅବମାନନା କରିବାରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ନଥିଲା ବୋଲି କହିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିଲା । ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ, ଏଭଳି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନର ମୌଳିକ ନୀତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ବିନାଶ କରୁଅଛି ।

ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟପରାୟଣତାର ସହ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କ ରାୟକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ ଯେ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥିଲା । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଭୁଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଏକ ଅଧସ୍ତନ ଏବଂ ନିମ୍ନ

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସେ ସହଜରେ ଏହି ମୌଳିକ ନୀତିର ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରନ୍ତୁ ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବୁଝି ହେଉ ନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଅନୁଯାୟୀ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଏହି ତର୍କ, ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବୁଝିବାରେ ଆମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଲାଗୁନାହିଁ; ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ "କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଣ ପିଛା ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଆଖୁର ମାଣ ପିଛା ହାର 1-4-6 ଟଙ୍କା ଯୋଗ କରିବାକୁ" । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତା, କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନାକୁ ମାଣ ପିଛା ହାରାହାରି ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, କ୍ଷେତଗୁଡ଼ିକରୁ କାରଖାନାକୁ ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ; ଏହା ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବୁଝି ହେଉ ନଥିଲା ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କହିବାଟା ଏକ ବୋଧଗମ୍ୟ ନିଷ୍କପଟତାର ଅଭାବ ହୋଇଥିବାର ଦର୍ଶାଉଛି । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ତର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ପରମାଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ସ୍ୱରୂପର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶକୁ ଅଧିକାର ରୂପେ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ତ୍ରୁଟି ବା ଅନିୟମିତତା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ତିନୋଟି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ; *ବିମଲ୍ ଚାନ୍ଦ୍ ବନାମ ଜିଆଗୁଞ୍ଜ୍ ଅଜିମଗଞ୍ଜ୍ ପୌରପାଳିକାର ସଭାଧକ୍ଷ*[1] ; *ବିଦୁଲ୍ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ବିଦୁଲ୍ ବନାମ ବିଦୁଲର ବହୁମୁଖୀ ସମବାୟ ସମିତି*[2] ଏବଂ *ମେସର୍ସ ସେନାଇରାମ୍ ଡୁଙ୍ଗାରମଲ୍ ବନାମ ଆୟକର କମିଶନର, ଆସାମ୍*[3] । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମତରେ, ଯଥା, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ଥିବା ଆଇନଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ବିଫଳତା ନ୍ୟାୟର ଏକ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିନାଶକାରୀ ଥିଲା,

[1] A.I.R. 1954 କଲିକତା 285.

[2] A.I.R. 1954 ନାଗପୁର 82.

[3] A.I.R. 1955 ଆସାମ୍ 201.

1960
ଭୋପାଳ ଚିନି ଶିଳ୍ପସମୂହ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଭୋପାଳ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. କେ. ଦାସ

ପରମାଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ, ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାରରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବମ୍ବେ ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଏହା କହିବା ବ୍ୟତୀତ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତାଙ୍କ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାଟାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ସେହି ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ମାଫ୍ କରି ଏହି ଆଧାରରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ନଥିଲେ ଯେ ସେହି ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଭୁଲ ଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ, 1956 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 14 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଆୟକର ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 22 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରୁଛୁ । ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନର ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଏହାର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ହକଦାର ହେବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।